

De Telegraaf

Column: Huub van Zwieten - 29 dec 07

Recept voor een ultiem 2008

Het eerste vakantieboek wat ik in Ibiza uit gastvrouw Petra's kast trok, hielp me herinneren wat de zin van het leven ook al weer was:

Je talenten benutten en dienstbaar maken voor anderen.

Mijn vakantiethema 'Even stil staan om vooruit te komen' had gelijk een goede start!

Zo simpel, dat ik het bijna vergeten was. En toch zo waar, dat het heerlijk is om je weer te realiseren: Je leven is het leukst en heeft het meeste zin als je erin slaagt om je bijdrage te leveren door te doen wat echt bij je past; als je je passie en je talenten volgt. En je op die manier het optimale voor anderen kunt betekenen. De ultieme versie van jezelf zijn, kortom, en daarmee anderen van dienst zijn.

Het is een feit dat dit voor iedereen een ander leven betekent, met andere keuzes, andere acties en andere resultaten. Het is ook een feit dat als je daarvoor gaat, je vooral bij jezelf te rade moet gaan bij het maken van je keuzes. Niet wat anderen voor je willen (je ouders, partner, baas, vrienden), maar wat echt uit jouw tenen komt, geeft de sleutel voor wat je wel en wat je niet moet doen in je leven en waarmee je het meest voor anderen kunt betekenen. Het is het simpele recept voor het leukste, zinvolste en mooiste leven.

Hoewel ik diep in mijn hart helemaal achter deze beschrijving van de zin van het leven sta, zit de uitdaging natuurlijk in het echt leven ervan. En dat is waarschijnlijk niet alleen voor mij zo. Het is mijn uitdaging om echt 100% te gaan voor dat wat mijn hart me ingeeft, zonder compromissen en zonder al te veel te luisteren naar wat anderen al voor mij hebben bedacht.

Toch, in alle rust vlak voor het begin van een nieuw jaar, geeft het mij ook direct een impuls om de mooie plannen voor het komend jaar nog dichter bij mezelf te houden.

Om gewoon nog meer te luisteren naar wat ik eigenlijk echt vet vind en geweldig zou vinden om te realiseren. Om gewoon de stoute schoenen aan te blijven trekken en achter mijn dromen aan te blijven gaan.

Met het simpele recept voor het ultieme leven in gedachten, wil ik met minder geen genoegen nemen. En laat ik me niet weerhouden door gedachtes als 'dat lukt me nooit', en 'dat kan ik niet maken'. En gaandeweg ontstaan er ineens plannen in mijn hoofd die inderdaad een doorkijkje geven naar een leven om je vingers bij af te likken!

En ik moet zeggen dat er dan, ondanks de rust van het Spaanse eiland, het knapperende houtvuur, de spinnende poes en de lege agenda voor de komende dagen, alweer stiekem een gevoel van opwinding, stoutmoedigheid en pret zich aandient. Ik krijg nog meer zin in dat nieuwe jaar!